

Vjenčić - Венчик

Savez Rusina Republike Hrvatske
Союз Русиних Републики Горватскей

BROJ
ЧИСЛО 100 | 1/2022

ISSN 1331-2189

Колядоване

Того року, пре мири пандемії Ко-вид-19, Крачунску програму каждая класа отримала у своєї учальні. Нови коляди почали учиц уж початком децембра. З билу торбичку коло шиї, хтора при Руснацох дараз була со-стойна часц за колядоване, 1. класа порихтала винчованки »Я мала паху-ля« и »Я мали югас«, 3. класа »Вин-чуем вам нешка«, 4. класа »Ишли троме кральове«, а 2. класа шпивала коляду »Пасли пастире«. Знімок ко-лядованя каждого школяра бул послани до вибер ґрупи, та родичи могли вид-зиц и чуц як научели. Своєю знане ко-лядованя велі школяре утвердзели на саму Вилію, кед ходзели колядовац по обисцох, як то и обичай, хтори при Руснацох ма глібоку традицију.

Наталия Гнатко

1. класа Елена Фа Баришич и Магдалена Барна

2. класа Филип Джуджар, Наташа Курди, Борис Шовш, Виолета Курди, Дориян Грецешин и Андреа Иван

4. класа Миа Фа Албертович, Мартин Седлак и Фран Кризманич

3. класа Уна Губица, Марина Сеґеди, Алана Тиркайла, Леа Бурчак, Александра Аризанович

BROJ / ЧИСЛО 100
GODINA / ПОК 2022.

„VJENČIĆ“

Izdavač: Savez Rusina RH
<http://www.savezrusina.hr>
vjencic1@gmail.com
Facebook: Savez Rusina RH Vukovar
Za nakladnika: Dubravka Rašljanin
Uredništvo: Vukovar,
Vijeća Europe 93
Tel.: 032 428-342
IBAN HR1623400091110057465
Tisak: Certis d.o.o. Cerna
Naklada: 400 primjeraka

„ВЕНЧИК“

Издава: Союз Русинох РГ
<http://www.savezrusina.hr>
vjencic1@gmail.com
Фейсбук: Savez Rusina RH Vukovar
За издавателя: Дубравка Рашлянин
Редакција: Вуковар,
Ради Европи 93
Тел.: 032 428-342
ИБАН HR1623400091110057465
Друкуе: Цертис д.о.о Черна
Тираж: 400 прикладніки

Tiskano - Друковане
3 / 2022

kuna 5 kuna
Цена куни

Rukopisi se ne враћају.
Рукописи ше не врацаю.

SADRŽAJ - ЗМИСТ

Колядоване	2
Мелания Павлович 90 роки од народзенья и 20 роки од шмерци	4
Melanija Pavlović 90 godina od rođenja i 20 godina od smrti	4
Чардак зоз чуткох	8
Фашенґи	9
Елизабета – Мала кральовна	10
Жаль ми чипсу	12
Стоти Венчик	13
Пшичок цар / Psić car	13
Дідо и унук	13
Медзинародни День бависка и бавеня	14
Дзень женох	14
Вельки пост 2022. – роздумоване о миру	15
Школа не лем за учене, але и за забаву	16
Дзень мацеринского язика и того року виртуални ..	18
Фестивал язика у ГИСКО	19
Музика и спорт – два радосци єдного хлапца	20
Мали подобови задаток	22
Забавни боки	23
Чудесни швет	25
Школяре написали	26
Подобово работи	30

Насловни бок: Ивана Бики - Яр
Остатні: Ивана Бики - Заяц

Impresum

Uredništvo: Vera Pavlović (glavna i odgovorna urednica), Ahnetka Blatinac, Ljubica Harhaj, Manuela Dudaš, Lesya Mudri i Vladimir Prović.
Savjet uredništva: dr. sc. Oksana Timko Đitko (predsjednica), Marijana Džudžar, vl. Vladimir Sedlak
Lektori: Marija Vučić (rusinski jezik), Andreja Magoč (hrvatski jezik).

Tiskanje potpomaže Savjet za nacionalne manjine Republike Hrvatske.
Naklada: 400 primjeraka

Редакција: Вера Павлович (главна и одвичательна редакторка), Агнетка Балтинац, Мануела Дудаш, Любица Гаргай, Леся Мудри и Владимир Провчи

Совет редакції: д.н.ф. Оксана Тимко Дітко (предсидателька), Маріяна Джуджар, о. Владимир Седлак
Лекторе: Марія Вулич (руски язик), Андрея Маґоч (горватски язик). Друковане помага Совет за национални меншини Републики Горватскей.

МЕЛАНИЯ ПАВЛОВИЧ

90 роки од народзенья и 20 роки од шмерци

була руководитель рахунководства у НБР „Руске слово“ у Новим Садзе, одкаль пошла до пензиї.

Писац почала ище як школярка. Свойо твори обявйовала и у „Руским календаре“, „Литературним слове“, „Шветлосци“, „Дзвонох“ и у велїх других часописох за дзеци. Стихи и приповедки ей прекладани на сербски, словацки, украински, мадярски, румунски, македонски, чески, болгарски, италиянски, турски и словенски язык. Була член Дружтва писателюх Войводини. Добитница є награди „Невен“ 1975. року, як и велїх других наградох и припознанюх.

Умарла 10. новембра 2002. року у Новим Садзе.

Порихтала Лю. Гаргай

Мелания Павлович народзена 9. октобра 1932. року у Руским Керестуре, у фамелиї Джуња. Основне образоване и нїзшу гимназию закончила у месце народзенья. Штредню економску школу закончила у Београдзе, а вец попри роботы, позарядово студирала и дипломовала на Економским факултету у Београдзе. Почала робитц у земледїлскей задруги у Руским Керестуре, а од 1967. по 1989. рок

MELANIJA PAVLOVIĆ

90 godina od rođenja u 20 godina od smrti

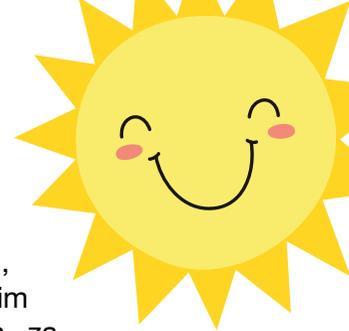
Melanija Pavlović rođena je 9. listopada 1932. godine u Ruskom Krsturu u obitelji Đunja. Osnovno obrazovanje i nižu gimnaziju završila je u mjestu rođenja. Srednju ekonomsku školu završila je u Beogradu, a onda je pored posla, vanredno studirala i diplomirala na Ekonomskom fakultetu u Beogradu. Počela je raditi u poljoprivrednoj zadruzi u Ruskom Krsturu, a od 1967. do 1989. godine bila je rukovoditeljica računovodstva u NVR „Rusko slovo“ u Novom Sadu, odakle je otišla u mirovinu.

Pisati je počela još kao učenica. Svoje radove objavljivala je i u rusinskim kalendarima, „Literaturnoj

riječi“, „Svjetlosti“, „Zvonima“ i u mnogim drugim časopisima za djecu. Stihovi i pripovijetke prevedene su joj na srpski, slovački, ukrajinski, mađarski, rumunjski, makednoski, češki, bugarski, talijanski, turski i slovenski jezik. Bila je član Društva književnika Vojvodine. Dobitnica je nagrade „Neven“ 1975. godine, kao i mnogih drugih nagrada i priznanja.

Umrла je 10., a sahranjena 12. studenoga 2002. godine u Novom Sadu.

Priredila Lju. Harhaj

ЗОМБУЛЬКА

Кук, кук! З жеми викукуе мандулька, мандулька; у сукенки вше прибрана белава зомбулька.

З боку, сциха ше оздзива ей шестричка била. Яр им зоз дугових фарбох сукенки нашила.

Ту целово и белави, били и лилово. З ярнім квецом у заградки направели коло.

ЯР У МОЇМ ШЕРЦУ

Суци под ногами лісце з древох опадане. Єшень прешла... Парки и загради: квитки, дrevка, трава... шицко уж поспане.

А у моїм шерцу яр тераз почина. Красне чувство го преляло цо го шерцо ище поталь не зазнало... Знемирене ми постава. Перша любов го напава.

СЛУНКОВО КОСТИРАНЕ

Цо слунечко фриштикуе? Ша росичку попивкуе.

Цо слунечко полунюе? Криги з ляду олїзуе.

Цо же слунко є пред спане? Слуха птичкох чвиринкане.

ZUMBUL

Kuku, kuku! Iz zemlje izviruje plodić, plodić; u suknjici uvijek dotjeran plavi zumbul.

Sa boka, tiho se odziva sestrice mu bijela. Proljeće im duginih boja suknjice sašilo.

Tu su rozi i plavi, bijeli i ljubičasti. S proljetnicama u bašti

PROLJEĆE U MOM SRCU

Šušti pod nogama lišće s drveća opalo. Jesen je prošla... Parkovi i bašče: cvijeće, drveća, trava... sve je još pospano.

A u mojem srcu proljeće sada počinje. Lijep osjećaj ga je preplavio srce ga do sada nije upoznalo... Uznemireno mi postaje. Prva ljubav ga napaja.

SUNČEVA PREHRANA

Što sunašce doručkuje? Pa, pijucka rosicu.

Što sunašce ruča? Sante leda oblizuje.

Što to sunašce jede pred spavanje? Sluša ptičje cvrkutanje.

САМА БИ СЦЕЛА

Наша Соня мала
бега вше весела,
и шицко би сама
поробиц сцела.

„Дай най ци
обуем ципелки!“
– гвари ей мама.
„Не старай ше, мамо!
Обуем их сама!“

„Дай най ци
машлічки повяжем!“
„И то знам сама!
Такой ци укажем!“

А кед ніжни сончок
Сонічки приход нагада,
вещ, боме, чека
най ю мама уклада.

ЗАГАДКИ

Швидко бежи,
аж леци,
страши людзох и дзеци.
Дакеди и чкоди прави,
рики, моря побурави.
Мера му прейг сто метери,
най помера хто не вери.
(Витриско)

Без щеточки и без фарбох
слики чудни намалюс.
Хто вчас рано перши стане,
вон их тому подаруе.
(Мраз)

БАГРЕН

Стебло ми високе и ценке,
лісточко дробенке.
По конарох мам полно
церні джобаци.
Але зато кед розквитнем,
мойо квитки красни –
били и пахняци.

Пчолка не една по мне лета
од квета до квета.
Позбера ми сладосц
же би вец медзику
дзеци мали надосц.

Кед попатрим коло себе,
ест ту вельо
древка и овоци...
Але мой приемни запах
права краса
цихей, ярней ноци.

През ноц ше котуля
златна гомбуля.
Рано кед швита,
дзень на ноги стане,
гомбуля теди
идзе на спане.

(Мешац)

Слунко заслонела,
важна ше правела.
Вещ слунко викукло,
у ней цошка пукло:
чи велька чи мала,
на жем ше розляла.

(Хмара)

Яр, яр, яр (Серафина Макаї)

Идзе витрик розшпивани,
дриля хмари нагнівани.
Плаши жиму, з того краю
най ю тераз други маю.

Яр, яр, яр,
приноши нам дар.
З витром говлі прилещели,
та ту гнізда направели.
И ластовки ше радуою
свойо доми обліпкую.

Яр, яр, яр,
приноши нам дар.
Подшніжніки главки хпаю,
Та свой запах яри даю.
А слунечко нашмеяне
Живот давац порихтане.

Яр, яр, яр,
приноши нам дар.

Порихтала Андрея Могоч, проф.

SAMA BI HTJELA

Naša Sonja mala
trči uvijek vesela,
i sve bi sama
uraditi htjela.

«Daj da ti
obujem cipelice!»
– kaže joj mama.
«Ne brini se, mama!
Obut ću ih sama!»

«Daj da ti
mašnice zavežem!»
«I to znam sama!
Odmah ću ti pokazati!»

A kad nježni sanak
Sonjici dolazak najavi,
onda, bome, чека
da ju uspava mati.

ZAGONETKE

Brzo bježi,
čak leti,
plaši ljude i djecu.
Ponekad i štetu pravi,
rijeke, mora uznemiri.
Brzina mu preko sto
metara,
neka izmjeri tko ne vjeruje.
(Vjetrušina)

Bez četkica i bez boja
slike čudne slika.
Tko ujutro prvi ustane,
on ih njima daruje.
(Mraz)

BAGREM

Stablo mi je visoko i tanko,
listić sitan.
Po granama imam puno
trnja bodljikavog.
Ali zato kad rasevjetam,
moje je cvijeće lijepo –
bijelo i mirišljivo.

Pčela ne jedna po meni leti
od cvijeta do cvijeta.
Pokupi mi slast
da bi onda meda
dosta imala djeca.

Kad pogledam oko sebe,
dosta je tu
drveća i voćki...
Ali moj prijatni miris
prava je ljepota
tihog, proljetnoj noći.

Kroz noć se kotrlja
zlatna kugla.
Rano kad sviće,
i dan na noge stane,
kugla tada
ide na spavanje.
(Mjesec)

Sunce je zaklonio,
važan se pravio.
Onda je sunce izvirilo,
u njemu nešto je puklo:
veliki ili mali,
na zemlju se razlio.
(Oblak)

Proljeće, proljeće, proljeće (Serafina Makaji)

Raspjevani vjetrić puše
gura oblake ljute.
Plaši zimu, iz kraja ovoga
nek sada ide kod drugoga.

Proljeće, proljeće, proljeće,
donosi nam darove.
S vjetrom rode su doletjele
i tu gnijezda napravile.
I lastavice se raduju
svoje domove obljepljuju.

Visibabe glavice izviruju,
svoj miris proljeću daruju.
A sunce nasmiješeno
darovati život je pripremljeno.

Proljeće, proljeće, proljeće,
donosi nam darove.

Priredila Andreja Magoč, prof.

Чардак зоз чуткох

На години руского языка и култури, а под тему Стари руски бависка, школяре достали задаток вискладац чардак зоз чуткох. Велї школяре знали же ше чутки кладу на огонь, але мало хто з нїх же ше зоз чутками може и бавиц. Шицким ше видзело же складанє чардака єдноставне и легке, але кед го почали правиц думанє ше им пременело. На початку, гоч сцерпено складали, велїм ше чардаки сами од себе звалели, але були упарти. Понеже вецей раз складали, обачели форму чуткох, та по конец години було и успишно вискладани високи чардаки. Складанє чардака з чуткох було запровадзене на настави руского языка и култури у шицких штирох класох петровскей школи. З фотографию каждая класа участвовала на фото вистави **11. Медзинародного** фестивалу гумору и сатири »Коцурска чутка« у Коцуре, за котру и Подручна школа Петровци достала поволанку.

Наталия Гнатко

1. класа Елена ФА Баришич, Магдалена Барна и Милош Гарди

4. класа Миа Фа Албертович, Мартин Седлак и Фран Кризманич

2. класа Филип Джуджар, Андреа Иван, Борис Шовш, Дорьян Грецешин, Наташа и Виолета Курди

3. класа Марина Сеґеди, Александра Аризанович, Уна Губица, Алана Тиркайла, Леа Бурчак

1. класа

2. класа

3. класа

4. класа

Фашенги

Фашенги у петровскей школи отримани 18. фебруара. Тема тогорочних школских фашенгох була »Жалапар«. Зоз своїма класнима учительками порадзели ше до кого ше буду маскирац и яки калапи буду правиц дома з родичами. Так ше того дня по школских голох и учальных шейтали каубое, штрумфи, клоуни, босорки, а зявел ше и Хари Потер, диносаур, дух, чаривник, як и други ества з мриї. Гоч було барз чежко, каждая класа вибрала найудатнейшу маску.

Наталия Гнатко

ЕЛИЗАБЕТА – МАЛА КРАЛЬОВНА

Раз давно, у малим валале, на схилох невисоких горох, народзело ше дзивче хторому мац и оец дали мено Елизабета. Так ю барз жадали же за нїх була права мала кральовна, та ей мено и дали по кралїці Елизабети.

Було то незвичайне мено у тим валале, анї кус подобне меном яки ше звичайно давали, як цо Марча, Ганча, Любка, Блажка, Иринка, Фебронка, Макрена... Елизабета була лем вона.

Мац ю так любела же ю вше приберала до найкрасших сукенкох, а лаговани ципели хтори теди були модерни, Елизабета мала перша у валале. Мац и оец не були богати, але шицко би дали же би Елизабета була щешлїва.

Мац жадала же би була баржей як мала кральовна – попріберана, шорово зачесана, чиста и поумивана, а Елизабета не дзбала за таке, бавела ше з дзецми таки бависка яки дахто предложел, а же ше завлаци, не роздумовала. Знала же мама будзе дошпинтовац, але знала и же ей пребачи бо ю любви. А и Елизабета барз любела свою маму та ей часто, кед приходзела дому така замурцана, даргом натаргала да якого квеца.

Мац би лем одмахла з галву, вжала квеце, побочкала Елизabetу и шицко цо ей думала повесц о справованю єдного дзивчеца у красней сукенки, спадло до води.

Елизабета ше часто випитовала мацери яке то мено хторе ей дали и прецо ше нїхто

у валале так не вола.

Мац ей гуторела – кед ше твой тато и я побрали, барз зме жадали дзецко. Тато жадал сина, а я дзивче. Кед ши ше народзела, обидвойо зме ше дораз залюбели до тебе, а тато, док це гойсал на рукох и обочковал, гуторел – то моя кральовна, будзе ше волац як кральовна Елизабета. Так ши достала тото мено.

– А як бим ше волала кед бим була хлапец? – питала ше Елизабета.

– Не знам, не бешедовали зме о тим – гварела мац.

– Знам я! – гуторела Елизабета.

– Як? – питала ше мац.

– Волала бим ше „сину мой“, так ме вола тато док патрим як чеше Сокола.

Сокол бул конь хторого Елизабета барз любела, а и оец ше окреме старал о нїм. Мали ище єдну кобулу, волала ше Цура, але ю оец не тельо чесал як Сокола.

Мац ше лем ошмихла и погласкала ю по глави.

– Идз тераз по оца та будземе полудньовац – гварела мац.

– Таааатууу! – кричала Елизабета спод конку – полууудзеееноок!

– Не крич, идз по ньго, сигурно зарезуе шено и ноши до хлїва – гварела мац.

Елизабета ше розбегла гу шену дзе видзела же оец цошка роби, а Бундаш дораз за ню.

Кури ше сплашели и посцекали, а и качки и гуски ше скланяли з драги розбегну-

тим Елизабети и Бундашови.

Добегла гу оцови, але вон ю не видзел та руцел шено на фурик. Шено ше дакус порозтресало и попадало и по Елизабетовой сукенки, а и по Бундашови.

Елизабета ше нагнївала на оца же ю завлachel, а Бундаш лем стресол шено зоз себе.

Оец ше ошмихнул, бо уствари нарочком дакус наруцел на Елизabetу.

А вона, така нахмуравена на ньго, положила руки на пас и гуторела: – Мама гварела най придзеш на полудзенок, але знай же ей повем же ми ти завлachel сукнеку, а и Бундаша ши завлachel. Най це вигандруе! – збыльно и нахмуравено гуторела, обрацела ше на пети и пошла назад гу мацери.

На оца була нагнївана, а оец ше лем ошмиховал. Була ище нагнїванша же ше вон ошмихуе, а ей шицок прах зоз шена спаднул до власох и на сукенку, цо траз пове мац?!

Кед пришла до кухнї мац була обрацена гу шпоргету, та ше ей дораз з дзверох почала поносовац.

– Оец виновати же ми сукенка завлachel, розтресол по мне шена – поносовала ше Елизабета док указовала мами завлachelу сукенку.

– И Бундаша завлachel!

– Як го завлachel? – опитала ше ей мац.

– И на ньго витресол шено – толковала Елизабета.

Мац видзела же оец франтовал, та нїч не гуторела, але Елизабета сцела же би и його мац вигандровала як цо ю гандруе кед ше завлаци.

– Пале оец, идзе, – гварела – тераз му

шицко поведз, вигандруй го! – була упарта, а мац и оец ше лем попатрели и ошмихли, але правила правила, та мац мушела и оца вигандровац.

Вжала древену варешку, подзвигла и загрожела – Видзиш тоту варешку? Ище раз лем завлachel сукенку нашей малей кральовней и Бундашову шерц и дораз добиеш свойо!

Оец ше нїби злекол та ше схилел за Елизабетов хрибет и зйойчал: – Не дай ме, не дай ме, сину мой!

Елизабета цала важна гуторела мацери: – Добре ши го злекла, пуц го тераз, а ти, – обрацела ше гу оцови, же би ши ми вещей нїгда не завлachel сукенку, анї Бундашову шерц. Мушиш мерковац бо мушиме буц чисти. Так гварела мац.

– Можеме тераз полудньовац? – питала ше Елизабета, а на розуме ей уж було як ше пополадню пойдзе бавиц до Ритвари, бо там було найвещей дзецох.

Агнетка Костелник Балатинац

Жаль ми чипсу

Цо то мама приповеда? Дзе тато? Не брига ми, але сцел бим занц. Опитам ше мами.

Боїм ше. Цо то страх? Дзе сом? Чом ми палец у носу?

Не задовольни сом зоз одвитами хтори доставам на питаня, бо ше ми видзи же ту ест дацо вецей, без огляду же одроснути гуторя же ту конец. Цо то конец?

Але, спадла ми мисочка з чипсом. Уж знам же мама не будзе щешліва. Не знам дзе метла. Мама ю скрила кед сом бул з ню на балкону. З метлу. Не з маму.

Патрим на чипс. Жаль ми го. Жаль ми и мами. Не будзе щешліва. Найлепше би було позберац го зоз патосу покля го не увидзи. Але мама шицко видзи. И вше найдзе часу читац до три. Озда иснує тельо читаня до три? Уф, о тим нас не уча у предшколским. Але мама зна найлепше (лем то не шмем повесц другим одроснутим звонка обисца).

Щесце же сом гимнастичар та ше пред маму будзем правиц, а у ствари будзем задумовац (е, тото зоз задумавньом ми барз добре идзе, гоч сом ше того недавно здогаднул) же з устами уцицуем отрушинки облюбеного чипсу з патосу. Пачи ше ми моя задумка. Я щешліви бо ем чипс и конечно щешліва мама. Озда. Не сигурни сом. Думам же сом вицагнул задок од директней упутніци за шедзене „кельо-тельо минути“.

То дацо цо сом ище не похопел и не розумим чом ме вше почне швербиц задок кед шедзим як мама пове „шейсц минути“. Не розумим цо то минути, може-

буц знам цо то число шейсц. Але, нет вязи. Анї мама не розуми же док шедзим тоти шейсц минути я задумуем же роздумуем о ситуациї хтора ме приведла гу тому.

Але дзе тота мама? Була ту скорей 30 секунди. Волал сом ю. Чи сом ше то уж питал? Нет вязи, знова ше опитам. Придзе. Опитам ше ей знова же ше ей мушим опитац цо то африцки трешеня жеми. И то ше ей опитам шейсц раз бо, як сом уж гуторел, виројтно знам цо то число 6. Воно ма ключку горе чи долу? Не сигурни сом. Опитам ше мами. Мама вше шицко зна, як цо сом уж гварел. Як то же мама шицко зна? Яка є щешліва! Вше ми одвитує. Дараз кус цихше, а векшином гласнейше и помалши. Не знам прецо кед зна же добре чуем. До єдного сом сигурни. Шейсц то число моїх рокох. Важни сом себе зоз своїм 121 центиметром и 20 килами. Важни сом и мами. Знам же сом ей важни бо є нігда не далеско одо мне. Кед є далей, волам ю гоч же бим ей поведол же ю любим оталь по Загреб и Африку, и Вуковар, и не паметам цо ме ище научела. Опитам ше ей.

Мамо? Мамоооооо! Ма-мо. МАМО...

Панонска морнарка

Агнетка Костелник Балатинац

СТОТИ ВЕНЧИК

**Вишол знова,
Ево, ту є,
Ношимо го,
Читамо го,
И пишемо, рисуємо,
Кажде число тих новинох
Вам з любову даруємо.**

**Стоте число уж пред вами
Красне, миле, цифроване,
За читанє, рисованє,
И енигмох ришованє,
З любову є порихтане.**

Най вам радосц вон принеше
як и любов гу своїому,
та му пише и рисує,
з редакторку ушоруюце.

ДІДО И УНУК

Шено збера параст стари,
за нїм идзе унук мали:
„Гайде, діду, збери швидше,
Бо би ше ми бавиц ище“.

„Дзецко мойо, робиц треба,
Бо мушиме купиц хлеба“.
Роздумує унук мали
и дідови швидко гвари:

ПШИЧОК ЦАР

Гав, гав, гав,
збрехнул Цар.
Яки цар?
Пшичок Цар.

Так го волам
бо є главни,
ягод цар
пишни, славни.

Кед го волам
вон франтує,
коло мне
обегує.

А кед дзвигне
предні ноги,
ягод цар
пишно стої.

Погласкам му
вєц главочку
и наградзим
зоз косточку.

PSIĆ CAR

Av, av, av,
laje Car.
Kakav car?
Pa psić Car.

To je moj psić
jako glasan,
baš kao car
je ponosan.

Kad ga zovem
on se šali,
oko mene
cirkus radi.

Onda digne
prednje noge,
kao car
tako stane.

Pomilujem
mu glavicu,
i podarim
mu košticu.

Лю. Гаргай

„Колачи баба рихта,
дзе мой унук уж ше пита,
а и мац ше ме пожадала,
гоч ме, діду, тебе дала“.

„Пшички би ше гласкац сцели,
дзвонїц буду уж пацери.
Гайде діду, я бим ишол,
не знам прецо сом и пришол,
а наютре вєц придзеш сам,
бо ци я ту лем завадзам“.

Петровци, 2021.
Томислав С. Кетелеш

У бависку »Меркуй гад« школяре 2. класи

и 3. класи

Медзинародни Дзень бависка и бавеня

Медзинародни Дзень бависка и бавеня, хтори ше отримуе 2. фебруара, бул означени як у ОШ Антуна Бауера Вуковар, так и у петровскей школи. Того дня школяре мали задаток до школи принесц бависка за котри не треба ані батеріі, ані струя, та ані интернет. За дакого задаток бул легки, а за дакого и чежки. Кажди школяр одробел тот задаток, та ше того дня у школских ташкох и на школских лавкох, место кніжкох и потребного прибору нашли їх бависка. Попри принесених бавискох з дому, школяре 2. и 3. класи ше здогадли старих руских бавискох, научених на настави руского язика та ше бавели »Були зме у Америки«, »Печени вайца« и облюбене бависко зоз шtrandж-гом »Меркуй гад«.

Наталия Гнатко

Дзень женох

Вовторок, 8. марца, на годзини руского язика и култури, у 2. класи означени Медзинародни Дзень женох. З текстом по руски, школяре написали и виробели винчованки за свойо мацери. Писане винчованки було им и перше писане по диктату, цо була ище векша причина же би шицко точно и крашне написали. Потим шлїдзело вежбане читаня и знімане каждого школяра. Знімки послани до вибер групи, та мацери могли чуц винчованки по руски. Исту винчованку школяре украсили з квециками и мотиллями, та з радосцу же ю сами направели, однесли дому и з ню мацером повинчали 8. марец – Дзень женох.

Наталия Гнатко

Школяре 2. класи з винчованками Наташа Курди, Андреа Иван, Виолета Курди, Борис Шовш, Филип Джуджар и Дориян Грецешин

Винчованки мацером

Вельки пост 2022. – роздумоване о миру

Ознова Вельки пост. Рихтаме ше за найвекше християнске швето – Пасху Христову. Час то у котрим власну християнску виру з моцнейшу молитву, одреканьом (постом) и ділами милосредия и доброти гу своїм ближнім.

Недзеля пред початком Велького поста вола ше Недзеля пребачованя. На тот дзень священїк у церкви з людзми на коленах модлі молитву за мир. Мир котри як Исусово ученїки гледаме перше у себе, вец зоз своїм ближнім и зоз Богом. Вельки пост, то час миру.

Цо то мир?

Мир то єдно одредзене станє. Вон може буц похопени як спокой. Може ше го толковац як час у котрим ніхто нікого не напада. А кед ніхто з ні зоз ким не воюе, вец нет ані войны, але ані обичней звади медзи людзми.

Толеранция фундамент на котрим ше отвера почитоване спрам другого. Почитоване другого отвера унім горизонти шлебоди його витворйованя. Шлебода нам потребна же бизме ше виражовали, вияшньовали и витворйовали. Кед чувство шлебоди зні зоз чим не загрожене, чувствуеме ше спокойно, мирно, а вец и щешліво.

Християнске похопйоване миру

Библійне похопйоване миру похопене як дарунок Божи. Миротворцох Исус наволоує дзецми Божим. „Shalom“ то не лем контракт о ненападаню другого. Мир то цошка цо человек человекуви даруе як часц себе. Мир / спокой у души, то награда богобойним людзом.

Гаранция миру у християнским похопйованю спомедзи двох бокох Бог сам. Заповид любви записана у Матейовой евангелиї: „Почитуй Господа Бога свойого зоз цалим шерцом своїм, з цалу душу свою и з цалим розумом своїм, а ближнього як себе самого“ шведочи же неможліво любиц себе и буц спокойни у души, а ненавидзиц коло себе других людзох лем прето же маю иншаку фарбу скори, способ думаня, фамелийне походзене. Бешедовац о богобойносци, а источасно мержиц другого неспоїве.

Заклучене

Шведкове зме же у тим нашим швецє єст барз вельо немиру, мержні, нечеловечносци медзи одроснутима. Будуйме мир коло себе, у своїм обисцу, школярскей класи, медзи пайташами. Уважуйме єдни других же бизме кед вирошнеме були миротворци. Вельки пост праве нагода за таке дацо.

ШКОЛА НЕ ЛЕМ ЗА УЧЕНЄ, АЛЕ И ЗА ЗАБАВУ

Ніхто не любі длугоки и допити Школски години на котрих ше лем пише, чита и рахує. Прето ше учителя намагаю велі школски активносци организовац на забавни способ, та през забаву школяре часто несвідомо вельо того науча. У Подручней школи Миклошевци часто ше означую рижни пригодни дні котри процес учєня творя интереснїшим.

Моя класа ше шмее

Шветови дзєнь шмиху означує ше 10. януара, а нашо дзєци добре знаю же з ошмихом найлепше започац друге школске подроче.

Чи сце знали же иснує **Шветови дзєнь калапох**? Гей, а означує ше 15. януара. Нешка ше калапи не ноша так часто як дараз. Прето зме ше на тот дзєнь окремно чувствовали на настави у калапох.

Калапи швєча и хлапцом и дзвизчатом

Же млади вельо часу препровадзую на интернету знаю уж и ташки на конарох. А нашо школяре уж од тєраз уча о опасносцох котри их стрєжу на интернету. **Дзєнь сигурного интернету** ше у веліх школах означовал 9. фебруара, а вельо о тим дискутовали и школяре висших класох у Чаковцох.

Але озда ше вше найбаржей и з окречним чувством чека **Дзєнь залюбєних**. Уж ше традиційно у библиотеки ОШ Чаковци за Валентиново рихта „любовна шкатулка“ до котрей шицки можу уруциц свойо тайни поручєня за симпатию. Задругаре ше тиж активно рихтали за Валентиново, правєли пригодни декорации зоз платна, пекли и украшовали медово шерца котри предавали у школи и у валалє.

Мальованє на торбичкох

Предайна вистава за Валентиново Мальованє на торбичкох

До роботи ше дзєчне укључую и хлапци

Не прешол ані **Мєдзинародни дзєнь горох** без уваги, котри ше означує 7. марца. Зоз презентації учительки Тамари Ковчалиї миклошевски школяре през слики дознали вельо о тим яки алат хасную алпинисти, чом людзе любя гори, яки опасносци там стрєжу и вельо того другого. На двох

роботных преучовали алпинистични прибор и облєчиво, а научели вязац и гузли.

Млади алпинисти

Мєдзинародни дзєнь жєнох, 8. марец, младши Миклошевчанє означели так же учели о познатих Горваткиных. А потим дзєци найважнїшим жєном у їх живоце, своїм мацером и бабом, правєли дарунки и винчованки.

А хто не любі фашєнги? Танци под масками, бухти, бависка, радосц и вешєлє цали дзєнь.

Мало нас ест, але зме весела и зложна екипа!

Леся Мудри

ДЗЕНЬ МАЦЕРИНСКОГО ЯЗИКА И ТОГО РОКУ ВИРТУАЛНИ

Уж зме ше помали звикли же ше велі дружтвени збуваня отримую онлайн, та голем на таки способ можеме означиц важни події. Медзи нїма, вшелїяк, и Медзинародни дзень мацеринского языка. Як и влонї, и того школского року Дзень мацеринского языка у ОШ Чаковци означени през виртуалну представу котра обявена 21. фебруара на фейсбуковим боку школи. З нагоди того дня школяре у матичней и подручних школах ушорели пригодни плакати, а з учителями порихтали пригодни рецитали на горватским языке. Зоз презентациї школярки 7. класи Паулини Худак

дознали зме дацо о культурних знаменїто-сцох Будимпешти. Миклошевски школяре котри виучую руски язык як мацерински, представели ше зоз драмским сличками, а школски хор одшпивал даскельо славонски и бараньски традицийни шпиванки. У кратким видеу котри тирвал коло шеснац минути, школяре и учителе представели окремносц своєї школи у котрей ше уж вецей децениї уча три мацерински язики: горватски, мадярски и руски. През тоту ше програму на символични способ жадало наглашиц на потреби виучованя и пестованя мацеринского языка. **Леся Мудри**

ФЕСТИВАЛ ЯЗИКА У ГИСКО

Подобну задачу ма и „Фестивал языка“, котри каждого року у Осиєку организую Городска библиотека и читальня. През красне читане наглас на мацеринским языке учашніки фестивалу, углавним дзеци, представели словацки, немецки, русийски, руски, мадярски, горватски и албански язык, як и есекерску бешеду.

ланка на мацеринским языке“. Руски язык Миклошевчане представели през кратки драмски слички. Школяре нїзших класох Лука Мудри, Андрей Хома и Антонио Бучко з помоцу бабкох одглумели писньочи „Мижо и цица“ и „Кукуруку“. Николина Бучко и Марко Хома, школяре пиятей класи, удатно рецитовали „Розгварку на води“ на пригодней локациї миклошевскей Подбари.

Школяре котри ходза на години руского языка у ПШ Миклошевци и того року участвовали на виртуалней програми „Фестивал языкох: читательска виво-

Леся Мудри

Музика и спорт – два радости єдного хлопца

„Спознай самого себе“ стара греческа присловка. Важне одкриває власни таланти. Адекватно и спрам возросту пренайсц адекватне вполненє часу и од малих ногох ше уключиц до цекох дружтвеного жица. То напрям у хторим ховани велї генерации дзецох активних у рижних валалских або городских секцийох. У єдней хвильки часу виртуални швет и активносци у нїм почали брац значну учасц у наших дзєцинствох як и при наших родителейох, так повесц, забрал наш шлєбодни час.

Же присловки: „У здравим целу здравидух“ и „Хто шпива зло не дума“ и нешка актуални, шведочи и тота бешєда з єдним тинейджером котри у напрямє музи-

ки и спорта пренашол свой змист за звонкашколски активносци.

Модліме це же биш нам ше представел:

Мєно ми Мартин Сєдлак. Мам 10 и пол роки. Жиєм у Петровцох и школяр сом штвартей класи. Мам шєстру Каролину и брата Якова. Мойо гобїї: гранє на гармоники и бавєнє фодбалу.

О моїм фодбалованю

Любов гу лабди мал сом од малючка, а фодбал сом почал бавиц спонтано, на школским терену зоз пайташами з валалу. Зоз часом нас ше назберало тєльо же зме почали бавиц у двох екипах. Мой оцєц ми раз зоз Риму на дарунок принєс оригинални дрєс Роми. У нїм ище и нешка бавим з пайташами у шлєбодним чашє.

Уписал сом ше до нашого петровского фодбалского клубу. Ту сом перши раз облєкол прави подполни клубски дрєс и бавєл правє фодбалскє змаганє. Перши гол, перши фаул, перше побєдзєне фодбалскє змаганє, одход на фодбалскє змаганє до другого валалу, то памятки котри мє вяжу за наш петровски клуб.

Зоз часом ше указала нагода напредовац... Роками сом ишол до дзєцинскєй заградки до Старих Янковцох и мам там вєльо пайташох. Почал сом бавиц у єдним вєкшим и ушорєншим клубу и обновєл стари приятєльства. За тєраз бавим за ГАШК „Сокол“ у Старих Янковцох, дзє бавя и велї други петровски фодбалєрє.

Музика и гармоника

Од малючка сом шпивал зоз моїма, и дома и у церкви, понеже мой оцєц паноцєц у Петровцох. Вон шпива и у нашим валалским културно-умєтницьким дружтвє з другима хлопами. То значи же шпиванє и инструменти не страни у нашим обисцу.

Мал сом пицалку, бугни, дзєцинску гитару, на синтисайзеру сом ше тиж любєл бавиц. Покус сом почал учиц грац по слуху. Як дзєцко сом шпивал на „Першим аплаузу“, а вєц сом вше баржєй сцєл тоти дзєцински шпиванки научиц и грац.

Оцєц обачєл же мє цикави гранє. Презнали зме ше цо потребнє за уписац ше до музичнєй школи у Вуковарє. Я мал ище лєм вибрац инструмент и почац. Вибрал сом гармонику. Спрам програми школи рушєл сом и на солфєдєо, а зоз часом и на хор и оркєстєр. У моїм музичним розвоєу барз сом подзєковни нашому петровскому дружтву КУД „Йоаким Гарди“. Свойо перши крочаї направєл сом правє

на їх гармоники. Як активни члєн будзєм ше намагац одлужиц ше им правє зоз граньом на тим инструменту.

Успихи цєша шєрцє каждог дзєцка, та и я ше зоз своїм радуєм

У фодбалу сом у прєшлєй сєзони бул други найлєпши бавяч у катєгорїї лимачох у жупанийским фодбалским штредзиску Винковци. То ми барз значнє припознанє и цєшим ше у нїм. Бавим рижни позициї у клубу. Найчєстєйше сом шпиц, алє сом бавєл и одбрану, спрам того цо ми трєнєр звєрєл.

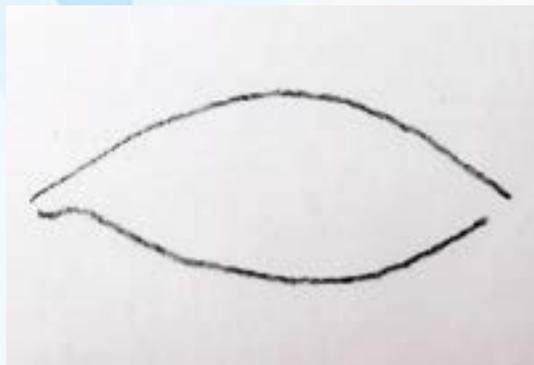
У граню сом потєраз участвовал на мєдзинародним змаганю у Сараєву и на рєгионалним змаганю у Карловцу (лєм бод и пол ми хибєл за дрєжавнє!). Крашнє ше цєшиц у посцигнутих наградох, алє ище вєкша радосц участвованє на музичних проєктох. Давали зме рижни концерти як школа у Вуковарє: Крачунски концерт, фашєнгов концерт под масками итд. Єдно краснє искуство бул ми и сєминар гармоники у Вировитици. Радуєм ше планованому музичному кампу у Порєчу котри вєдно рихтаю музични школи з Винковцох, Вуковару и Вировитици за 120 учащнїкох, а мал би тирвац цали тидзєнь.

Заклучєнє

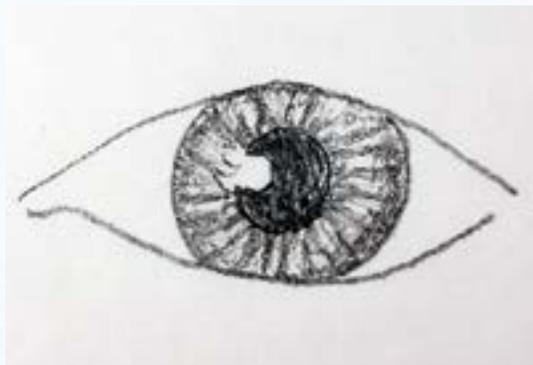
Бавим ше як и шицки дзєци на смартфону, активни сом и у виртуалних групох, алє думам же дружєнє з пайташами на фодбалованю у клубу або на школским терену, а так и гранє у оркєстру и дружєнє у нашим културно-умєтницьким дружтвє не мєжє замєниц нїяки екран.

Розгварку з Мартином водзєл
Владимир Сєдлак

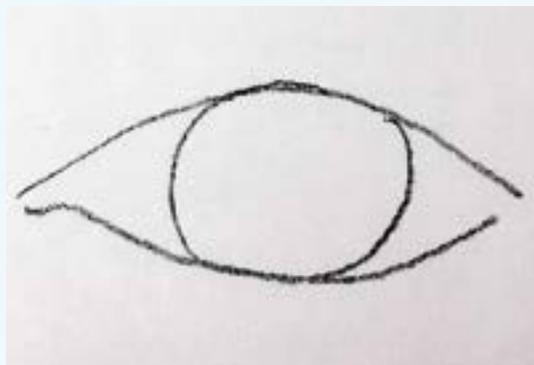
Мали подобови задаток

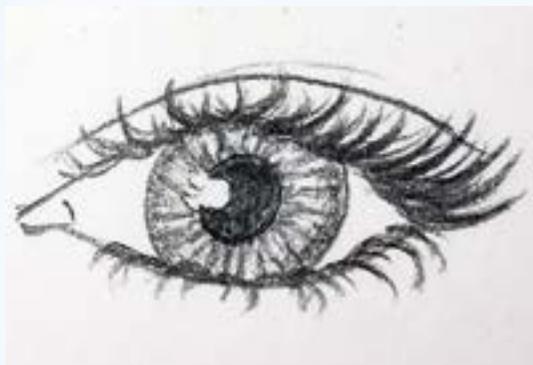
1. Нарисуй форму ока

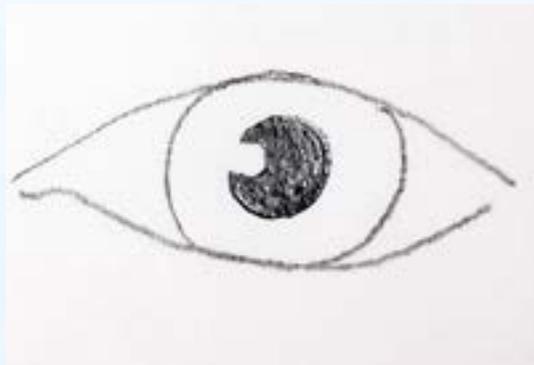
4. Офарб дужку

2. Нарисуй дужку

5. Нарисий кліпку и павучайки

3. Нарисуй жренко

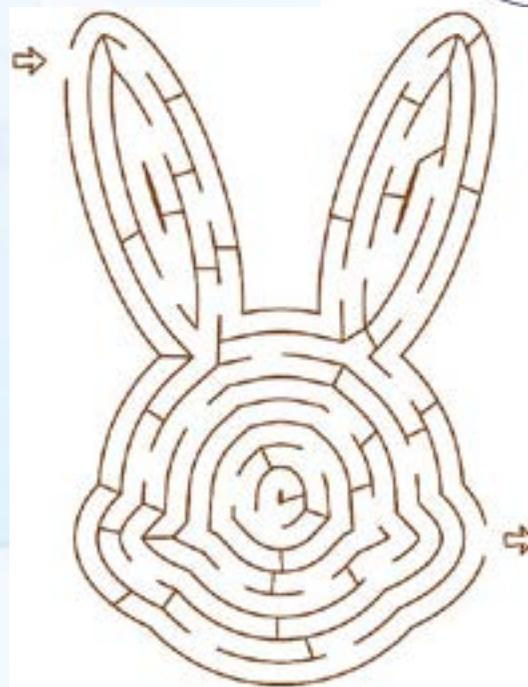
6. Нарисуй оберву

Порихтала Ивана Бики

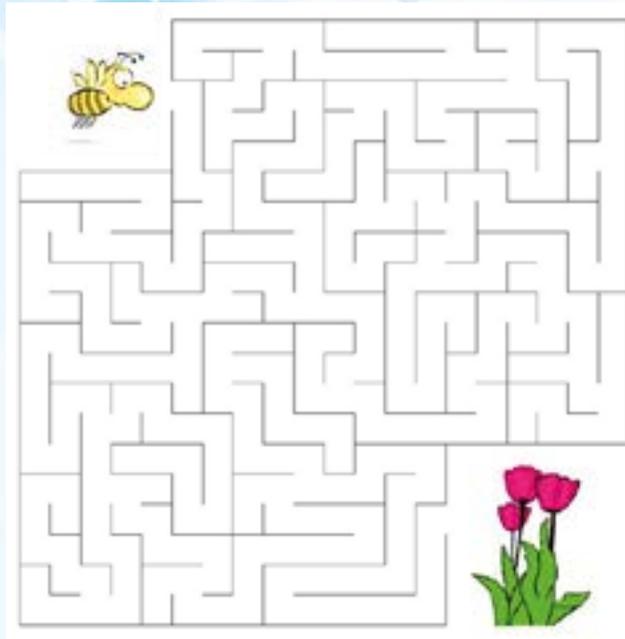
ЗАБАВНИ БОКИ

Найдз виход
303
лабиринтох!

ЧУДЕСНИ ШВЕТ

Пренайдз и офарб на слики шицки слички котри ше находза у означеним полю спод слики.

Припатраюци ше на ноцне гвиздове небо, видзи ше нам же число гвиздох на небе не можеме пречишліц, же є безконечне. Науковци гваря же з голим оком можеме видзиц лем коло 3 000 гвизди, а з помоцу телескопов видзи ше же ест на милиярди гвиздох. Вельки громади гвиздох наволюю ше галактики або галаксий. Наша галаксия ма даскельо назви: „Млечна драга“, „Кумова слама“, „Галактика“... У нашей галаксий ест на тисячи планетни системи котри ше обрацаю коло гвиздох. Наша планетна система вола ше „Слункова система“. У ей штредку находзи ше огромна кугла газу – гвизда Слунко. Слунко би

тиж так була „лем една з“ гвиздох у вселени, кед би за нас не була барз важна гвизда. Тота гвизда оможлівное живот на нашей планети и ма вельки уплів на Жем. Коло Слунка, у напярме процивним од мунтатова на години, окруцаю ше 8 планети. Жем ше окруца коло Слунка, але ше и цала Слункова система, зоз шицкими гвиздами, окруца коло штредку „Млечней драги“. Слунку найбліжша планета Меркур, вец шлідза Венера, Жем, Марс, Юпитер, Сатурн, Уран и Нептун. Юпитер, Сатурн, Уран и Нептун ноша назву „гигантски планети“, бо то 4 найвекши планети Слунковой системи. Най-

менша планета Меркур, а найвекша Юпитер. До єдного Юпитеру могли би ше змесциц 1 300 кулі велькосци Жеми. Юпитер ше найшвидше окруца коло Слунка, а єден дзень на нїм тирва меней од 10 години. Од шицких планетох Жем єдина позната планета на котрей можліви живот. Жем єдина планета котра не достала назву по назвох римских або греческих богох. Преценює ше же Жем стара кельо и сам Слункова система: коло 4,6 милиярди роки.

Мануела Дудаш

(жридо: енциклопедия за дзеци)

ЖИМА НА ВАЛАЛЄ

Додня рано у моім валалє спаднул шніг.
Велька то родосц за дзеци, та ше швидко
позбєрєли на бєру. Єдни ше санкали, други
ше оруцовали зоз шнігом, а вєц вєдно правєли
Діда Шніжніка. Кєд замарзли, одбєгли дому
зограц ше коло пєца.

Миа Фа Албєртович, 4. клєса, Петровци

МИР

Мир трєба жє би бул
часц кєждогу живтє,
вон барз значни
як кєждодньова красота.

Мир то поживє
за планєту нашє,
война найвєкшє зло
за шлєбоду вашє.

Мир най будзє часц
кєждогу живота.
Мир, мир и мир
и доброта, и доброта.

Миа Фа Албєртович,
4. клєса, Петровци

МИР

Мир и цихосц
муша буц вєдно,
бо кєд су вєдно
вєц шицко правєднє.

Мир то нє война
то запамєтац мушицє,
бо дєраз за мир
и зоз животом заплацицє.

Дєдни людзє видзє
жє нєт мира вшадзи,
а мир у ствари
у кєждим з нас жирєчи.

Фран Кризмєнич, 4. клєса, Петровци

ЖИМА

Рано сом ше зобудзєл и прєз облєк сом обєчєл
шніг. Барз сом ше зрадовєл. Вжал сом санки и
прєз валєл пошол на бєрє. Док сом ишол прєз
валєл, видзєл сом дзєци хтори правєли Діда
Шніжніка и оруцовали ше зоз шнігом. Цєли
дзєнь сом ше санкал. Почєл падац густи шніг.
Було барз жимно та сом пошол дому и шєднул
гу цєплomu пєцу. Жимє започєла.

Фран Кризмєнич, 4. клєса, Петровци

МИР

Мир у шєрцох
людзох добрих
и кєждє ше дзєцко
у мирє трєба будзиц.

Война нїкому
нє трєба.
На Жєми тєй
кєждє мир глєда.

Мартин Сєдлєк, 4. клєса, Петровци

ЖИМА

Вонкє пада шніг. Цєли валєл били. Дзєци ше
радує. Вжалє санки, попєндрали ше на бєрє
и санкєю ше. Дєдни дзєци направєли груди
и оруцовали ше. Направєли и Діда Шніжніка.
Кєд ше набєвєли и замарзли, вошли до хижи
зограц ше коло пєца.

Нєманє Курди, 5. клєса, Петровци

ШНІГ

У валєлє пада шніг
дзєци ше радує,
дакус ше санкєю,
а дакус оруцую.

Сєра Губицє, 6. клєса, Петровци

ЖИМСКА РАДОСЦ

У валєлє спаднул пєрши шніг. Дзєци ше
шлїзкєю, оруцую зоз шнігом и санкєю з бєрєга.
Шицки вєдно направєли и вєлкогу Діда
Шніжніка та прєто булє барз радєсни. Кєд им
було уж барз жимно, вошли до цєплєй хижи,
пошєдали коло пєца и грєли ше.

Анє Едєлински, 7. клєса, Петровци

ЯР

Пришлє нам яр и зобудзєлє природу. Днї нам
буду вшє цєплєйши, а вращє нам ше и птици
з югу. Конєри уж достєли свєю жєлєни
лїстєчка и чєкєю квєцики. Мєя мац ше рихтє
до заградє, а будзє садзиц и квєцє коло нашєй
хижи и у дворє. Шицки вєдно ше радуємє
яри.

Дєниєл Сєбадош, 7. клєса, Петровци

ЖИМА

Уж спаднул и пєрши шніг, а дзєци лєдво
дчєкали санкєнє. Мєй валєл и улїчка полни
зоз шнігом, та и радєсц була барз вєлкє.
На бєрєгу уж булє шлїди санкєнє. Дзєци ше
оруювали, правєли Діда Шніжніка, а кєд им
уж було жимно, пошлєли дому. У хижє було
цєплє, алє ишчє приємнєйшє було шєднуц гу
цєплomu пєцу.

Гєбриєл Гарди, 8. клєса, Петровци

ПЄРШИ ШНІГ

Западал пєрши шніг у валєлє. Дзєци ше
зрадовєли. Радєшнє нашлє свєю санки
и санкали ше з бєрєга, а вєц правєли Діда
Шніжніка и оруцовали ше зоз шнігом. Кєд
им було жимно, пошлєли дому зогрєц ше коло
пєца.

Анємария Сєбадош, 8. клєса, Петровци

ШНІГ

Любим шніг, а кєд нападє у валєлє, любим ше
санкєц зоз бєрєга у нашєй пєтровскєй Доли.
Вєцєй нє видзиєм тєльє вєльє дзєци як скорєй
жє би ше санкали, та мє то нєбарз вєшєлє. Кєд
закончим з бєвєньом на шнігу, идєм дому и
грєєм ше коло пєца.

Лука Мєдєши, 8. клєса, Петровци

ЖИМА

У валєлє нападєл шніг
и дзєци ше санкєю.
Дідо мє направєл новє санки
та их укажєм пєйтєшки Блєнки.
Кєд почнє жимски одпочивок
будєм ше з пєйтєшєми
на шнігу бєвиц
и Діда Шніжніка правєц.
А кєд шицки замєржнємє
до мєєй хижє вєйдзємє,
коло пєца поставємє,
цєплє чокєладу попєиємє
та ше швидко зогрєємє.

Мєтєя Шовш, 8. клєса, Петровци

РУСКИ ПЄЦ

На настєви рускогу язика достєли змє задєток
виглєдовєц хтори єдлє нашє бєби рихтєли у
руским пєцу. Я ше питєл дїдовє Владєви, а
вон мє гварєл жє у кєждим руским обисцє
бул и руски пєц, а хєновєл за вєльє тогу.
У пєцу ше рихтєло єдзєнє, пєкол ше хлєб,
мєсо и колєчи, а вжимє обєвєзно хєновєл за
зогривєнє водє и прєсторїє.

Сєшє Билєнє, 8. клєса, Петровци

ЖИМА

Шніг пада у валєлє. Дзєци радєсни. Санкєю
ше зоз бєрєга, правєя груди и Діда Шніжніка.
Кєд им постєло жимно вошли до хижє,
зограц ше коло цєплєго пєца. Прєз облєк ше
припатрєю на Діда Шніжніка.

Андрєй Рєлиш, 8. клєса, Петровци

Р	Т	О	Н	И	К	У	К	О	Ч	А	Д	О	К	Ч	Д
Ч	О	С	Я	С	Л	Д	И	Н	О	Р	А	Д	Я	И	А
П	И	Б	М	Н	Е	О	О	Р	Е	Д	Й	А	Н	Ш	Р
Д	Ч	В	Е	Е	И	Д	Й	С	Я	Р	Р	А	К	А	И
В	А	И	Е	Р	Р	Ц	Е	А	Т	И	Р	О	Р	Л	Й
О	И	В	Ш	Ш	Т	П	А	М	М	И	Л	Л	Е	В	О
Д	А	С	О	К	И	П	Ш	К	Н	А	Л	И	Й	А	С
Є	К	Т	Т	Р	О	Н	Р	А	О	А	В	В	Т	К	Р
Б	И	О	М	О	Ш	Б	А	О	Н	С	Ц	И	Е	Н	Н
А	Т	Л	М	И	Р	У	Н	В	С	И	Т	Я	Ш	А	А
Ц	А	А	К	С	Р	И	К	Е	И	И	Л	Е	И	Л	К
Ї	М	Е	Л	А	Н	А	Я	Е	Л	Н	Н	О	Л	Б	Л
Д	Е	А	Н	И	Т	Н	Е	Ї	Р	А	А	Е	Р	И	У
Р	Т	А	М	А	Р	А	Б	О	Р	О	Ш	Р	Ч	А	Ч
Ю	А	Л	У	К	А	М	О	Д	Р	И	Ч	Т	О	К	К
Д	М	К	Е	Ч	И	Р	И	Ї	Н	А	Д	Р	О	Ї	И

АЛЕН БОКШИЧ
АРГЕНТИНА
БЛАНКА ВЛАШИЧ
ГОРАН ИВАНИШЕВИЧ
ГОРДАН ГИРИЧЕК
ДАВОР ШУКЕР
ДАРИЈО СРНА
ДИНАРИ
ДИНО РАДЯ
ДЮРДІЦА БСДОВ
ИВА МАЙОЛИ
ИЛИЯ
ИРСКА
ИСТОРИЯ
КАРОЛИНА ШПРЕМ
ЛУКА МОДРИЧ
МАТЕМЕТИКА
МЕЛАНА
МИР

МИРА
ОЛИВИЯ
РЕЙТЕШИ
РИМ
РОБЕРТ ПРОСИНЕЧКИ
СЕДЕМНАЦ
СТИЛ
СТОЛ
ТАМАРА БОРОШ
ТОНИ КУКОЧ
ЧКОДА
ЧУЛКА
ШКОЛА
ШНАЙДЕР
ЯНИЦА КОСТЕЛИЧ

Кед найдзеце задани
поняца, достанеце назву
ише одного хторе
повязуе спомнути
познати особи.
Ришене: спорт

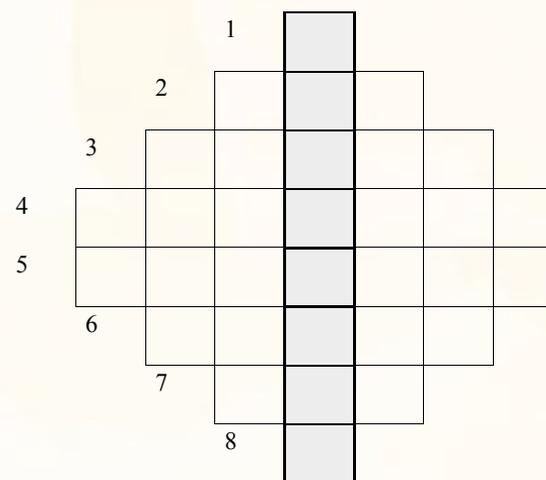
Лю. Гаргай

Даскельо интересантносци о туліпанох:

- Иснує приг 150 файти туліпанох;
- Вакшина туліпанох ма лем еден квет, але исную и файти хтори на конарчку можу мац и по штири квети;
- Туліпани часц фамилии лелийох, садза ше вшені же би кветли на яр. Квитки им тирваю од три по осем дні;
- Можеце их найсц у вельочислених фарбох, а розлични фарби маю и розличне значене. Червени туліпан символизуе щирю любов, жовти приятельство, лилови вирносц, а били пребачене;
- Туліпани походза зоз централней Азиі, а не зоз Голандіі, як цо велі думаю;
- Туліпан дакеди бул найдрагши квет на швецце. У седемнастим вику у Голандіі коштал дзешец раз вецей од

- рочног заробку єдного богатого ремеселніка, у нешкайшим чаше би то було вецей од 300 000 куни;
- Голандия найвекши комерциялни продукователь туліпанох на швецце, та так рочне зоз жеми вивеже приг три милиярди туліпанох;
- Туліпани ше обрацаю и зогинаю так же би росли спрам шветлосци, аж и кед су одрезани и у вазни. У вазни одрезани туліпани предлужую роснуц и нарошню коло 2,5 центи.

Порихтала Лю. Г.

1. Латвия
2. Република Южна Африка
3. Бависко зоз хторим ше любя бавиц дзивчата
4. Явна служба хтора чува мир и шор у держави
5. Сердечно дочекац госцох
6. Ташок, птах або...
7. Назвиско мена Александар
8. Австрия

У шивих польох: Ярне польске квецце

Ришене: Л; РЮА; бабка; полиция; обочкац; птица; Ацо; А. шиви поля: любичица

Лю. Гаргай

Є	Т	Р	И	Р	И	Т	Ш
Д	В	А	Н	А	Ц	Т	Е
Е	А	В	Д	А	Е	О	Й
Н	С	Е	Н	Р	О	Т	С
А	М	Т	Н	П	Е	Й	Ц
Ц	Е	А	М	Е	Д	Е	С
П	Ц	Т	Р	И	Н	А	Ц
Ц	А	Н	М	Е	Д	Е	С

1. ДВА
2. ДВАНАЦ
3. ЄДЕНАЦ
4. ПЕЙЦ
5. ПЕТНАЦ
6. СЕДЕМ
7. СЕДЕМНАЦ
8. СТО
9. ТРИ
10. ТРИНАЦ
11. ШЕЙСЦ
12. ШТЕРНАЦ
13. ШТИРИ

Кед найдзеце тоти тринац числа, достанеце ише єдно.
Ришене: осем

Лю. Гаргай

Марушка Барна, 6. роки, Загреб

Борна Бабинчак, 5.кл., Миклошевици

Марко Лошич, 3.кл., Стари Янковци

Никола Лошич, 2.кл., Стари Янковци

Леа Бурчак, 3.класа, Петровци

Леила Ковачич, 3.класа, Вуковар

Магдалена Барна, 1.класа, Петровци

Алана Тиркайла, 3.класа, Петровци

Александра Аризанович, 3.класа, Петровци

Марина Сегеди, 3.класа, Петровци

Милош Гарди, 1.класа, Петровци

Наташа Курди, 2.класа, Петровци

Наташа Шайтош, 4.кл., Стари Янковци

Никола Мишленович, 5.кл., Миклошевици

Уна Губица, 3.класа, Петровци

Борис Шовш, 2.класа, Петровци

Виолета Курди, 2.класа, Петровци

Дорijan Греџешин, 2. класа, Петровци

Филип Джджар, 2. класа, Петровци

Андреј Хома, 2.класа, Миклошевици

Антонио Бучко, 3.кл., Миклошевици

Николина Бучко, 5.кл., Миклошевици

Сара Лехолат, 4.кл., Стари Янковци

Елена Фа Баришич, 1.класа, Петровци

Ена Будим, 8.кл., Стари Янковци

Андреа Иван, 2.класа, Петровци

